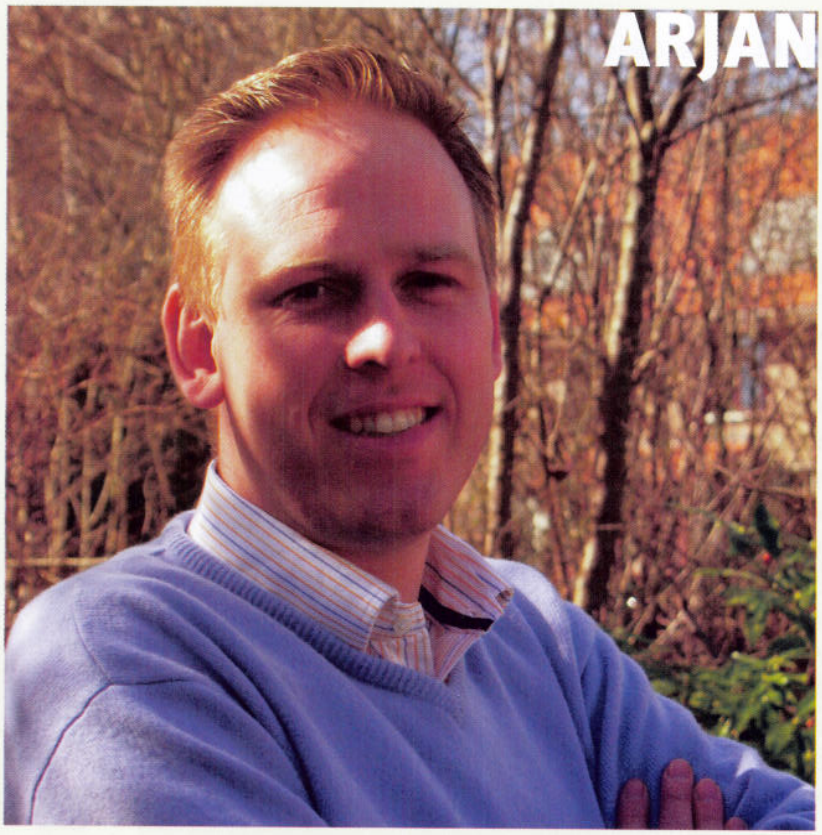

ARJAN BAAN

Hij was al aan een baan begonnen na zijn diploma van de Landbouwschool, maar God deed een groot werk in zijn hart en het Evangelie liet hem niet meer los. Dus kwam hij tot het besluit theologie te gaan studeren. Nu is dat bijna afgerond. En dan wachten op de leiding van de Here. Een bewogen mens die de nood ziet én de oplossing in kerk en wereld: opwekking. Arjan Baan (32) vertelt.

'En zij verlieten alles en volgden Hem'

Arjan is vader van vier kinderen en heeft zijn theologische studie aan de universiteit van Utrecht bijna klaar. Zijn scriptie zal gaan over de bekende Zuid-Afrikaanse predikant Andrew Murray (1828-1917). En dat zegt veel over het geestelijke gehalte van deze jonge en ambitieuze theoloog. Want deze dominee Murray was ook vervuld van het verlangen naar een opwekking in zijn kerk en heeft die ook mogen zien. Arjan heeft datzelfde verlangen naar opwekking in de kerken van ons land. De geestelijke dorheid houdt hem dagelijks bezig. Daarom nam hij enkele jaren geleden al initiatieven tot Bijbelstudiebijeenkomsten voor jongeren van de Gereformeerde gezindten, die uitliepen op wat nu 'jongerenavonden' wordt genoemd, compleet met een eigen website en zaterdagavondbijeenkomsten door het hele land heen. De stichting heet 'Stichting Reformatorisch Appel'.

"Ik groeide op in een orthodox hervormd gezin in de Alblasserwaard. Na de HAVO ging ik naar de Chr. Hogere Landbouwschool in Dronten. Aan het einde van de studie een stage in Canada met nog vijf man. Daar verbonden we een vakantie aan. We reisden met een camper door de Amerikaanse staat Florida. Ik had er wel de voorwaarde aan verbonden dat we niet op zondag zouden reizen, maar dat lukte niet echt. Ik sprak niet over wat ik geloofde. Dat durfde ik niet. Mijn leven was altijd een dubbelleven. Zondags naar de kerk van de Gereformeerde Bond en verder disco's, drank en kroegen. Net voordat we zouden terugvliegen naar Nederland stortte er een vliegtuig neer. Daardoor werd ik even heel erg stilgezet in het leventje van uitgaan, vrouwen en drank. Diep van binnen was er angst voor de dood en daarna voor het oordeel. En wáár zou ik dan blijven? Ik zei tegen mijn vrienden dat ik die avond niet meeging 'stappen'. Ik bleef thuis. Ik heb geprobeerd in de Bijbel te lezen, maar daar kwam niets uit naar voren dat me houvast bood. De volgende avond bad ik: "Here, wilt U door de Bijbel met mij praten?"